

(Kort bemærkning).

Pia Larsen (V):

Jeg kan da kun glæde mig over, at den væsentligste indvending, hr. Keld Albrechtsen har mod vores dagsordensforslag, tilsyneladende er ordet »privatisering«, og jeg havde også ventet, at Enhedslisten ville angribe Venstre for de sædvanlige ideologiske fraser og brugen af ordet.

Men sådan er det altså ikke. Vores anbefaling af, at der skal foretages en privatisering, bygger på de to konsulentrapporter, der er brugt formuer på at få udarbejdet. De giver nogle meget saglige argumenter for, hvorfor der skal privatiseres, så det har intet med ideologi at gøre, og derfor ville der heller ikke ske noget ved, at hr. Keld Albrechtsen og hans parti stemte for vores dagsorden.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Nu er der sådan set ikke noget mærkeligt i, at en formand for en almennyttig boligforening ikke kan lide reglerne for det private område. Men hr. Keld Albrechtsen skal huske, at de private udlejere udlejer til hvem de vil og for deres egne penge, og det er deres egne penge, det går ud over, hvorimod staten udlejer på samtlige borgernes vegne. Vi vil sikre, at de saglige hensyn bliver lagt til grund ved at udstede et forbud mod nepotisme. Det er stærkere end bare at sige, at man ikke vil acceptere usaglige hensyn, og så lade hver enkelt minister og hver enkelt styrelseschef finde ud af, hvad det i grunden er for noget.

Og når hr. Keld Albrechtsen henviser til, at det er så meget bedre i den almennyttige sektor, skal jeg ikke trætte Tinget med alle de debatter, vi har haft om skandalerne dér, men blot henvise til den lange række af rapporter, som vi endnu ikke har set enden på.

John Vinther (KF):

Slots- og Ejendomsstyrelsens forvaltning har været præget af manglende styring samt rod og lemfældighed. Ordene er ikke mine, de er taget fra den kritik, statsrevisorerne har rettet mod Slots- og Ejendomsstyrelsen. Statsrevisorernes beretning er ikke velegnet som godnatlæsning for mindreårige, for den er ganske enkelt rystende læsning.

Statsrevisorernes beretning og de to konsulentrapporter, der er udarbejdet, tegner et billede af en forvaltning med ledelsesmæssigt og orga-

nisatorisk rod, hvor den økonomiske styring – eller rettere mangelen på samme – har været så rodet og uigennemsigtig, at statsrevisorerne ikke tør udelukke, at bevillinger, som er afsat til vedligeholdelse af statens ejendomme, er anvendt til andre og i denne sammenhæng ulovlige formål. Det er mildt sagt ikke en forvaltning, der er i overensstemmelse med god forvaltningsskik, og det tjener bestemt ikke centraladministrationen til ære, at usaglige hensyn har spillet med i vurderingerne.

Men nu skal hele aben ikke sidde på boligministerens skuldre, for det tror jeg bestemt ikke, der er noget sagligt grundlag for. Har man fulgt med i den mediemæssige dækning i løbet af sommeren og det tidlige efterår, tegner der sig et billede af, at også den udlejning, der har fundet sted i andre ministeriers regi, har været præget af nepotisme, rod og tilfældigheder. Vi er blevet præsenteret for udlejning til ansatte til så små huslejer, at jeg tror, alle danskere ville være lykkelige for at kunne få noget at bo i til den pris. Vi er blevet præsenteret for, at der i forskellige ministeriers regi er udlejet erhvervslejemål, nogle gange med moms og nogle gange uden moms. Vi er blevet præsenteret for, at det i nogle sammenhænge kan være meget let at få en billig lejlighed, hvis man er ansat hos eller er gode venner med dem, der bestyrer listerne over, hvem der skal have en lejlighed. Alt i alt tegner der sig et billede af nepotisme, rod og tilfældighed i forvaltningens fordeling og administration af statens samlede ejendomsportefølje.

Statsrevisorerne stiller i beretningen det berettigede spørgsmål, hvorfor Slots- og Ejendomsstyrelsen dog har så gevaldig mange ejendomme, som tilfældet er, og svaret blæser mildt sagt i vinden. Der skal ikke være nogen tvivl om, at det er Det Konservative Folkepartis holdning, at det ikke skal være statens opgave at være ejendomsbesidder og udlejer i et omfang, der overstiger statens eget behov for lokaliteter. Derfor er det vores opfattelse, at der skal påbegyndes et frasalg af den del af ejendomsporteføljen, staten ikke selv har behov for.

Fru Sonja Mikkelsen har på regeringspartiernes vegne fremsat en dagsorden, der klart indikerer, at regeringen ikke har tænkt sig at gøre ret meget konkret ved de forhold, der er rettet kritik imod. Man tager ganske enkelt statsministerens og boligministerens redegørelser til efterretning, og de redegørelser indeholder mildt sagt ikke meget konkret. Man konstaterer med tilfredshed, at boligministeren har taget en